

på utrikes ort. *Resa u. Bo u.* — *Syn. Utrikes.*

UTOMORDENTLIG, utålmärrdäntlig, a. 2. 1) Mer än vanlig, högst ovanlig. *U. lycka, framgång, vinst.* — *Syn. Se Stor.* — 2) Utom den fastställda ordningen. *U. sammankomst.* — *Utomordentlighet, f. 3.*

UTOMORDENTLIGT, adv. Ovanligt, i högsta grad. *U. skön. U. fort.*

UTOMSKÄRS, utåmmschärs, adv. Utom skären, ute på öppna sjön. *Segla u. Vi voro redan u.*

UTOPIEN, utopiänn, nom. prop. n. (af grek. prep. *U*, icke, och *Topos*, land) Diktadt land, der allt är idel lycka och förträfflighet. Idealet af en stat, som ej kan finnas till. — *Syn. Schlaraffenland.*

UTOPIISK, utopissk, a. 2. Säges om någonting fullkomligt i lycka eller förträfflighet, som ej kan finnas på jorden. *U-a drömmar.*

UTOPIST, -- i'sst, m. 3. 1) Den, som drömmer om en fullkomlig lycka för människorna i denna världen. — 2) Den, som väntar, att allt skall tillflyta honom utan arbete.

UTPACKA, v. a. 1. Uttaga någonting inpackadt. — Äfv. *Packa ut.* — *Utpackande, n. 4. o. Utpackning, f. 2.*

UTPANTA, v. a. 1. Genom laga åtgärd taga något i pant, till säkerhet för innehafvande fordran. — Äfv. *Panta ut.* — *Utpantande, n. 4. o. Utpantning, f. 2.*

UTPASSERA, v. n. 1. Passera ut (ur en stad, ett land). — Äfv. *Passera ut.* — *U-d*, part. pret. *U-e resande.* — *Utpassering, f. 2.*

UTPEKA, v. a. 1. 1) Med fingret utvisa. — 2) (fig.) I förtäckta ord antyda, beteckna. *U. någon.* — Äfv. för begge bem. *Peka ut.* — *Utpekande, n. 4. o. Utpekning, f. 2.*

UTPINÄ, v. a. 1. o. 2. (fam.) 1) Genom mycken ansträngning utvinga. — 2) (fig.) Se *Aftvinga, Afpressa, Utpressa, Utsuga, Utarma, Utmagra, Utmergla.* — Äfv. *Pina ut.* — *Utpinande, n. 4.*

UTPISKA, v. a. 1. Med piskslängar, stryk, slag utdriva. (Fig. fam.) *U-d skälm*, utlär, dunkdrifven, fulländad skälm. — Äfv. *Piska ut.* — *Utpiskande, n. 4. o. Utpiskning, f. 2.*

UTPLANTERA, v. a. 1. Utflyta ett ungt träd ifrån trädskolan till den plats, der det skall växa upp, och der plantera det. — Äfv. *Plantera ut.* — *Utplantering, f. 2.*

UTPLATTA, v. a. 1. Göra platt, plattare åt alla sidor. — Äfv. *Platta ut.* — *Utplattande, n. 4. o. Utplattning, f. 2.*

UTPLOCKA, v. a. 1. Borttaga genom plockning eller plockvis, det ena efter det andra. Se äfv. *Utgallra.* — Äfv. *Plocka ut.* — *Utplockande, n. 4. o. Utplockning, f. 2.*

UTPLUNDRÄ, v. a. 1. Plundra på allt; fråntaga allt. — *Utplundring, f. 2.*

UTPLÅNA, v. a. 1. 1) Bortstryka, sudda, nöta o. s. v. något skrivet, tryckt, tecknad, ritadt o. s. v., så att det ej mera kan läsas, urskiljas. *Inskriften har blifvit u-d.* — 2) (fig.) Tillintetgöra, utrota, förstöra, borttaga. *U. minnet af en sak. U. något ur minnet*, göra, att det glömmes. *Tiden u-r all. U-s af jorden*, utrotas, borttagas ifrån j. *Hans sista handlingar hafva u-t fläckarna af hans förra lif.* — Äfv. *Plåna ut.* — *U-s*, v. dep. Blifva genom strykning, suddning, nötning o. s. v. oläslig, otydlig, eller helt och hållet försvinna; (fig.) tillintetgöras, bort-

tagas. (Bibl.) *U. af jorden*, utrotas, dödas. — *U-d*, part. pass. *U. skrift.* — *Utplånande, n. 4.*

UTPLÖJA, v. a. 2. Göra en lång fördjupning, fåra, liksom med plog; urhåka. — V. n. Sluta att plöja. — Äfv. (för både aktiv och neutrum) *Plöja ut.*

UTPOST, m. 3. 1) Se *Förpost.* — 2) Framför glacin af en fästning utställd post.

UTPOSTERA, v. a. 1. Utställa som post. — Äfv. *Postera ut.* — *Utpostering, f. 2.*

UTPRAKTISERA, v. a. 1. (fam.) Smyga ut, lurenräga ut. — Äfv. *Praktisera ut.* — *Utpraktisering, f. 2.*

UTPRESSA, v. a. 1. 1) Genom pressning utbringa. *U. saften af en citron.* (Fig.) *U. lärar*, utvinga t., t. ex.: *Deras nöd u-de lärar ur våra ögon.* — 2) Genom pressning bortskaffa. *U. veck ur ett tyg.* — 3) (fig.) Aftvinga, utvinga. *U. skatter af det arma folket.* — För bem. 1 o. 2 äfv. *Pressa ut.* — *Utpressande, n. 4. o. Utpressning, f. 2.*

UTPRESSARE, m. 3. En, som utpressar.

UTPRICKA, v. a. 1. Med prickar (se *Prick*, bem. 1 o. 2) beteckna, utmärka. *U. poster i en räkning. U. en farled.* — Äfv. *Pricka ut.* — *Utprickande, n. 4. o. Utprickning, f. 2.*

UTPRÅLA, v. a. 1. På ett pråligt sätt utsmyka. — *Utprålande, n. 4. o. Utpråling, f. 2.*

UTPRÅGLA, v. a. 1. I handel ochandel narra andra att såsom äkta, fullgodt eller på ärligt sätt fångat emottaga något förfalskad, underligt, olaga fångat. *U. falska sedlar, falskt mynt, tjuvs gods.* — Äfv. *Prångla ut.* — *Utprånglande, n. 4. o. Utprångling, f. 2.*

UTPRÄGLA, v. a. 1. 1) Prägla till mynt, utmynta. — 2) Tydligt prägla. Mest i part. pass. *Väl u-d medalj, figur.* — 3) (fig.) Gifva tydliga, bestämda drag. Mest i part. pass. *Skarpt u-d karakter.* — *Utpräglande, n. 4. o. Utpräglning, f. 2.*

UTPUFFA, v. a. 1. (fam.) I en tidning med öfverdrifvet beröm omtala och rekommendera.

UTPUMPA, v. a. 1. Genom pumpning uttömma, bortskaffa. *U. vattnet på botten af ett fartyg.* — Äfv. *Pumpa ut.* — *Utpumpande, n. 4. o. Utpumpning, f. 2.*

UTPUSTA, v. a. 1. 1) Utblåsa. *En stark vindfläkt u-de ljuset.* — 2) På en gång tungt, djupt, häftigt och kort utandas. *U. en suck.* (Fig.) *U. sin sista suck*, dö. — Äfv. *Pusta ut.*

UTPYNTA, v. a. 1. Se *Tiltpynta*.

UTRADERA, v. a. 1. Genom radering utplåna. *U. en bokstaf.* — Äfv. *Radera ut.* — *Utradering, f. 2.*

UTRANSAKA, v. a. 1. 1) Så noga ransaka något, att man erhåller fullkomlig kännedom derom. *Gud u-r all.* — *Syn. Utforska, Utgrunda, Utleta, Utstudera.* — 2) Ransaka (ett mål) till slut. *Målet är u-d.*

UTRASA, v. n. 1. Rasa, störta, falla ut. — Vanligare *Rasa ut.*

UTREDA, v. a. 2. 1) Fullkomligt reda något trassladt, hoptofvad, o. s. v. — Äfv. *Reda ut.* — 2) (fig.) Bringa ordning, reda i något intrassladt, inveckladt, krångligt; utveckla, förklara, ådagalägga. *U. ett sterbhus, sina affärer. U. en sak, en fråga, ett ämne. Det är u-dt, att han är oskyldig. Hans medbrottslighet är u-d.* — 3) Utrusta. *U. ett fartyg*, förse det med tackling, segel, m. m. — *Utrédande, n. 4.*